

عبدالرفیع حقیقت (رفیع)

نهضتهاي ملي ايران

(۶۵)

يعقوب در تعقیب پسر فراری و تبیل

هنگامیکه یعقوب از سفر فارس به سیستان بازگشت اطلاع یافت پسر رتبیل که در قلعه بست زندانی بود از چنگال یاران وی گریخته و به رخد (رخچ) رفته و در آنجا سپاهی عظیم گرد خویش جمع کرده است . «یعقوب پس از آگاهی براین موضوع حمدان بن عبدالله را بنمایندگی از طرف خود در سیستان گمارد و با افراد خود عازم رخد گردید (ذیحجه سال ۲۵۵ هجری) پسر رتبیل وقتیکه از نزدیک شدن یعقوب لیث و یارانش به رخد آگاه شد از آنجا گریخت و بکابل رفت «یعقوب نیز پس از آگاهی از فرار پسر رتبیل به تعقیب وی شتافت ولی بطوریکه در تاریخ سیستان آمده است .

(چون به خاشاب بر سید برف افتاد و راه بسته شد) (۱) بهمین عملت با توجه باینکه راه عبور به کابل کوهستانی بود و در اثر ریزش برف نیز مسدود گردیده بود یعقوب مجبور به عقب نشینی گردید .

بمحض نوشته گردیزی (۲) : (سپس از رخد به غزنین رفت و زابلستان بگرفت و شارستان غزنین را بپا افکند و آنگاه به گردیز آمد و با ابو منصور افلاج بن محمد بن خاقان که امیر گردیز بود جنگید و بسیار زد و خورد کرد تا جمعی به میانجی افتادند

وابومنصور گروگان بداد وضمان کرد که هرسال ده هزار درم خراج به سیستان فرستد) یعقوب روز چهاردهم شوال سال ۲۵۶ از سفر رخد به سیستان بازگشت.

آغاز خلافت معتمد و تغییر سیاست دستگاه خلافت بایعقوب

همانطور که قبلاً بیان شد معتمد خلیفه عباسی پس از انتخاب به مقام خلافت فرمان انتصاب کلیه حکام و فرمازروایان تابعه دولت عباسی را صادر نمود، و برای آنان فرستاد، حکومت مشرق ایران را بنام محمد بن طاهر صادر کرد. درین فرمان حکومت سیستان و نواحی اطراف آنرا نیز جزء قلمرو طاهریان گنجانده بود در این موقع یعقوب متوجه شد که دستگاه خلافت معتمد با وی نظرخوشی ندارد و با صدور فرمان مذکور وجود او را نادیده گرفته و در حقیقت حکومتش را برسمیت نشناخته است.

از طرفی گنجاندن ایالت سیستان جزء منصرفات طاهریان فرمان برانگیختن مجدد خاندان طاهری بر ضد یعقوب محسوب میشد.

فرمان حکومت کرمان و فارس نیز از طرف خلیفه جدید بنام محمد بن واصل تمییزی که مردی کاردان بود صادر و ابلاغ شده بود، ظاهراً همه این کارها برای یکسره کردن تکلیف یعقوب به انجام رسیده بود، محمد بن واصل همچند گردیده بود که با خوارج فارس جنگ کند و ساییانه پنج هزار درهم (۵میلیون) خراج فارس را به دستگاه خلافت بفرستد (۱).

عزیمت مجدد یعقوب بکرمان

یعقوب لیث یکه تاز میدان کارزار ملی ایران برای مقابله با همه این دسایس ابتدا تصمیم گرفت کرمان را مجدداً تسخیر نماید و پس از آن با اطمینان از وضع نظامی

۱- یعقوب لیث تألیف دکتر باستانی پاریزی صفحه ۱۷۱.

پشت سر خود به خراسان حمله بردا «بهمین جهت حمدان بن عبد الله مرزبان را از طرف خود در سیستان گمارد و فضل بن یوسف را بسمت سپهسالار سیستان تعیین کرد و ابراهیم بن داود بمی را بجای عثمان بن عفان پیشوای بزرگ روحانی سیستان که در سال ۲۵۵ هجری بدروز حیات گفته بود برگزید و فرمان خواندن خطبه و نماز را توسط اوصادر کرد و کار بیت المال را نیز به عهده وی گذاشت و آنگاه راه کرمان را در پیش گرفت .

تسخیر مجدد کرمان و فارس از طرف یعقوب

محمد بن واصل حاکم برگزیده کرمان و فارس از طرف خلیفه معتمد پس از آگاهی براینکه یعقوب لیث بمنظور جنگ با وی عازم کرمان گردیده است بادر نظر گرفتن آوازه شهرت یعقوب لیث جوانمرد دلیر و وطن پرست سیستان و وحشی که عموم سربازان دشمن از او داشتند چون خود را در بر ابرحملات بر ق آسای یعقوب و یاران از جان گذشته اش زبون می دید تصمیم گرفت با وی بمصالحه رفتار کند بهمین جهت هنگامی که خبر یافت یعقوب لیث به نزدیکی کرمان رسیده است با هدایای بسیار باستقبال او رفت و هر ادب اطاعت خود و افراد سپاه زین فرماندهی خود را اعلام داشت (۱) .

بدین ترتیب محمد بن واصل از یعقوب امان خواست و یعقوب نیز به موجب فرمان خود اورا در امان داشت، برخی از محققان نوشتند (۲) که ظاهرآین محمد بن واصل و یعقوب ائتلافی روی داده و توافق هائی شده بود در اینجا بود که یعقوب نخستین حمله معنوی موافقیت آهیز خود را بر ضد دستگاه خلافت آشکار ساخت و آن این بود که تا

۱- تاریخ سیستان صفحه ۲۱۶ .

۲- دکتر باستانی پاریزی در کتاب یعقوب لیث صفحه ۱۷۳ .

آرزوی فرمان حکومت فارس و خراسان و سیستان از طرف خلیفه صادر میشد اما در این ساعت یعقوب به منشی خود دستور داد تا فرمان حکومت فارس را از طرف یعقوب بن لیث بن محمد بن واصل بنویسد و بدین طریق یعقوب انجام امور مربوط به حکومت فارس را از طرف خود به محمد بن واصل تفویض نمود.

سرانجام معتمد نیز مجبور شد یعقوب را برسیت بشناسد

یعقوب پس از دست یافتن به کرمان و فارس به شرحی که گذشت لازم دانست نظر دستگاه خلافت را بخود جلب نماید، بهمین منظور رسولی همراه با هدایای بسیار از جمله پنجاد بت زرین و سیمین که از معابد بودائیان کابل و رخد بددست آورده بود بحضور خلیفه معتمد به بغداد فرستاد. یعقوب از خلیفه درخواست کرده بود تا دستور دهد این بتها را بخانه کعبه برده و در آنجا آنها راشکسته و پول آزادی غم کافران در راه آسایش مسافران خانه خدا بمصرف برسانند.

هنگامی که نماینده اعزامی یعقوب لیث همراه با هدایای ارسالی او به بغداد رسید خلیفه معتمد برادر خود موفق طلحه را که ولیعهد او نیز بود همراه با سه تن از بزرگان دربار خویش اسماعیل بن اسحاق قاضی و ابوسعید انصاری و طغتای ترک به نزد یعقوب گسیل داشت و فرمان حکومت بلخ و تخارستان و پارس و کرمان و سیستان و سند را نیز بنام یعقوب صادر کرده توسط آنان فرستاد، افراد مذکور در فارس به - خدمت یعقوب رسیدند یعقوب فرمان را دریافت داشت و رسولان خلیفه را به نیکی پذیرائی نمود و با خلعت و هدیه آنان را بسوی بغداد فرستاد و خود به سیستان مراجعت کرد.

یعقوب بلخ و بخارا نیز بتصرف در آورد

مؤلف تاریخ سیستان نوشته است (۱) که یعقوب پس از مراجعت به سیستان

مدتی در آنجا بسر بردا در ربیع الاول سال ۲۵۸ جهت دستگیری پسر رتبیل شاه بسوی کابل حرکت کرد، وقتی که به زابلستان رسید پسر رتبیل به قلعه (نای لامان) پناه بردا و آنجا را ادامه داد تا قلعه را تسخیر نمود و پسر رتبیل را دستگیر ساخته زندانی کرد. پس از این واقعه یعقوب از راه باهیان به بلخ رفت حاکم این شهر در این موقع داود بن عباس بود وی هنگامیکه خبر نزدیک شدن یعقوب لیث صفار و باران دلاورش را که صیت شهرت آنان در اقصی نقاط مشرق ایران پیچیده بود شنید از ترس رو بفرار نهاد و مردم بلخ نیز قلعه بزرگ شهر (کهندز) را حصار گرفتند یعقوب پس از رسیدن به بلخ در حمله اول این شهر را تسخیر کرد و عده زیادی از مردم بلخ بدست سربازان یعقوب کشته شدند و اموال آنان تیز غارت شد «و زود یعقوب را به بلخ در جمادی الآخر سال ۲۵۸ هجری نوشتند» (۱).

ظاهرآ در همین موقع بخارا نیز بتصرف یعقوب درآمده است و رافع بن هرثمه حاکم دست نشانده طاهریان تسلیم یعقوب شده اما یعقوب هرثمه را که ریشی دراز و منظری بسیار زشت داشت از خود راند و این رافع بهمین سبب بعدها قیام کرد (۲) یعقوب پس از فتح بلخ محمد بن شیر را بحکومت بلخ گماشت و آنگاه به رات روی آورد، حکمران هرات عبدالله بن محمد بن صالح بمجرد خبر یافتن از حرکت یعقوب بسوی هرات باعجله از شهر بیرون رفت و بسوی نیشابور پایتخت طاهریان شتافت و یعقوب پیروزمندانه به رات وارد شد و مردم آن شهر که به پیروی از نیمات خیرخواهانه ملی یعقوب باو علاقمند شده بودند مقدمش را گرامی داشتند و یعقوب نیز درباره آنان به نیکوئی رفقار کرد.

۱- ذین الاخبار گردیزی صفحه ۶

۲- لغت نامه دهخدا ذیل رافع بن هرثمه

سرکوبی عبدالرحمن خارجی

در همین هنگام یعقوب خبر یافت که شخصی بنای عبدالرحمن خارجی (۱) از کوره کروخ برخاسته و ده هزار تن از خوارج و دیگر مردم خراسان را گردخویش جمع کرده و علم طغیان بر افرادش است و کوههای هرات سفرا در احصار گرفته و بنواحی خراسان نیز تاخت و تاز مینماید، فرماندهان لشکر طاهریان و سپهسالار خراسان نیز از عهده او بر نیامده و دردفع شروعی عاجز شده‌اند، در این موقع یعقوب هیچ‌گونه درنگ را جایز ندانست و با سرعتی هر چه تمامتر بسوی جایگاه عبدالرحمن خارجی شتافت و با اینکه فصل زمستان بود و عبور از کوه پایه‌های آن نواحی که در آن موقع پرازبرف شده بود مشکل بنظر میرسید یعقوب به پیش روی خود ادامه داد تا پناهگاه او را در محاصره گرفت و چندان در این پیکار کوشید تا سرانجام عبدالرحمن در آن حصار مقهور گشت و با چندتن از باران خود از جمله مهدی بن محسن و محمد بن نوله و احمد بن - موجب وظاهر بن حفص بنزد یعقوب زینهار آمد، یعقوب لیث عبدالرحمن و همراهان او را امان داد و چون عبدالرحمن در آن نواحی مورد توجه مردم بود یعقوب نیز با توجه به اظهار اطاعت وی حکومت اسفزار و نواحی اطراف آنجا را با محاول نمود و خود به هرات بازگشت و در آنجا مستقر گردید.

جلب توجه خوارج خراسان که از ناراضیان خلافت عباسیان بودند

بطوریکه در تاریخ سیستان آمده است (۲) یکسال از واقعه جنگ یعقوب با عبدالرحمن خارجی نگذشته بود که خوارج خراسان بر ضد وی قیام نمودند و او را

- ۱ - در تاریخ سیستان صفحه ۲۱۷ نام این شخص عبدالرحیم آمده است ولی طبری در تاریخ خود و گردیزی در ذین الاخبار عبدالرحمن ثبت نموده‌اند.
- ۲ - تاریخ سیستان صفحه ۲۱۸

کشتند سپس شخصی بنام ابراهیم بن اخضر را به سالاری برگزیدند ابراهیم بن اخضر که خود را در مقابل یعقوب لیث زبون می‌دید بمنظور اظهار اطاعت و جلب رضایت وی با هدایای بسیار و اسبها و اسلحه نیکو نیز بعقوب رفت، یعقوب لیث سیاستمدار بزرگ ایرانی که موقعیت خود را در همه جا خوب تشخیص میداد در اینجا نیز بالاعلام موافقت خود به سالاری ابراهیم بن اخضر بمنظور جلب توجه و رضایت عموم خوارج ایران که از ناراضیان خلافت عباسیان بودند و تحت عنوان خوارج که جنبه مذهبی داشت بر ضد بیگانگان بر خاسته بودند خطاب به ابراهیم بن اخضر چنین گفت:

(تو و بیاران دل قوی باید داشت که بیشتر سپاه من و بزرگان همه خوارج اند و شما اندزین میانه بیگانه نیستید اگر بدین عمل که دادم برسنشود مردم زیادت نزدیک من تا روزی ایشان پیدا کنیم و دیوانشان برآنم و هر چه از آن عمل خواهند بدهم اما این کوهها و بیابانها نفرها است که شما از دست دشمنان نگاه باید داشت که‌ما قصد ولایت بیشتر داریم و همه ساله اینجا نتوانیم بود و مردم بکارست خاصه شما که همشهریان همیش و این مردم تو بیشتر از بسکر (از دهکده‌های حوالی زرنج) است و مرآ بهیچ روی ممکن نیست که بدیشان آسیب رسانم) (۱)

ابراهیم بن اخضر از گفتمار یعقوب بسیار شادمان شد و با دلگرمی از پشمیبانی و حمایت یعقوب به جایگاه خود بازگشت و عموم افراد خود را جمع نمود و به نزد یعقوب آورد یعقوب همه بیاران و بزرگان لشکر ابراهیم را مورد محبت قرار داده و خلعت داد و سپس دستور داد برای آنان مبلغی از دیوان حقوق و بیستگانی نوشتند و ابراهیم بن اخضر برایشان سالار کرد و سپاه آنان را (جیش الشراة) نامید پس از بازیگام رسیدن کارهای مذکور یعقوب عازم سیستان گردید و در جمادی الاول سال ۲۵۹ هجری که مقارن با فصل زمستان بود و بحسب اتفاق برف بسیار در سرزمین سیستان باریده بود به زرنج وارد شد.

(بقیه در شماره آینده)